

Leto XVII.

V Ljubljani, meseca julija 1914.

Štev. 7.

Čebelar v avgustu.

Medoljub Čebelski.

V panju vojska je nastala.
Zdaj mori čebelca mala
trota, ki le misli náse
ter lenobo samo pase.

Klanje vname se krvavo.
Vse lenuhe zdaj ob glavo!
Ta pri nas le kaj velja,
delati kdor pridno zna.

Proti koncu junija nam je postalo nebo zopet prijazno, in solnce je stopilo v polni meri v veljavo. Komaj je lipič začel razširjati svojo nežno žlahtno vonjavo, že se mu je pridružil tudi močnoduhteči pravi kostanj.

In ta dva bodeta nudila naši čebeli pašo še nekaj časa v mesecu juliju, kmalu pa jima bodo sledile še marsikatero cvetke na njivah in travnikih. V avgustu pa poneha paša vobče za nekaj časa.

Delo v tem mesecu je z ozirom na kraje različno. Povsod pa naj se slabiči združujejo, ljudstva na kakovost matice pregledajo in slabe matice nadomestijo z dobrimi.

Kjer ni pričakovati jesenske paše, se že v tem mesecu lahko ljudstva, ki jih ne bomo pustili za pleme, kasirajo in njih čebele pridružijo plemenjakom.

Združevalo se bo sedaj veliko lažlje kot pozno v jeseni. Tudi se v takih krajih pregledajo že lahko ljudstva z ozirom na njih zalogo medu za zimo, in če je treba, se doda sladkorja. Krmi se v manjših in večkratnih porcijah, ker to pospešuje obenem zadnje večje zaleganje matice v tem letu. Če najdemo pri pregledovanju ljudstva prestaro satovje, se isto uvrsti pri preinakljivih panjih vedno bolj zadaj, izvzemši, če bi še imelo nepokrito zalego; pozneje pa se ga odstrani.

V avgustu se tudi ljudstva že začnejo krčiti, in se jim v isti meri lahko prazno satovje odjemava. Prestari sati se takoj v kepe zmečkajo, drugi pa, ki so še lepi in popolnoma prazni, se pred veččami obvarujejo, če se jih takoj, ko smo čebele odstranili, skrbno zavije v papir starih časopisov in shrani skupaj zložene v primernem zaboju. Menda najbolj preprost način shranjevanja za začetnike, ki nimajo omar za žvepljanje. Vendar moram pripomniti, da se morajo sati izvzeti, še preden so popolnoma čebel prazni, in takoj oviti, ker drugače jih lahko že večče zaležejo z jajci, in bi potem bilo zavijanje v papir prepozno.

Sate pa, ki vsebujejo še kaj medu in so v panju odveč, je bolje, da se jih odvzame šele pozno v jeseni, ko ni več večč, da se na tak način izognemo žvepljanju.

Sicer ne mislim tukaj žvepljanju napovedovati svete vojske, ker se mu veliki čebelarji morebiti ne morejo popolnoma izogniti, pač pa sem mnenja, da isto ne more biti koristno niti satovju, še manj pa medu, ki je morebiti še v njem, in ki ga potem spomladi zopet pridenemo čebelam.

Sam jih ne žvepljam že par let in sem jih prej obešal v podstrešju svoje hiše, kjer je tak preprih, da bi menda vsaka večča postala revmatična, če bi se jih lotila; sedaj pa jih ovijam v papir, one z medom pa, kakor sem že prej omenil, odvezamem pozno v jeseni in jih pridenem spomladi zopet prej, ko se večče pojavijo.

Bolj srečni pa so tisti, ki pričakujejo še jesenske paše, nekateri doma, drugi pa popeljejo čebele v primerne kraje. Obojim je pa treba čebele k temu dobro pripraviti. Za izkoriščanje jesenske paše je treba močnih ljudstev, na kar mora čebelar delati, če je treba, tudi potom združevanja. Dati jim mora dovolj prostora za med, radi česar se prejšnji iztoči, kolikor ga je preveč, vendar se jim ga mora nekaj pustiti za slučaj slabega vremena. Čebelarji pa, ki mislijo prepeljati svoje čebele drugam v pašo, naj gledajo posebno na to, da bodo imele čebele dovolj zraka, da se med potom ne zadušijo, ter da bode v panju vse dobro pritrjeno, da se okvirji ne bodo premikali.

Previdnost radi ropanja, ki sem jo priporočal v navodilu za julij, je še v večji meri v avgustu potrebna. Pripomnim pa tukaj, da se mi je iz omenjenega navodila na meni neumljiv način en stavek izgubil,¹ radi česar je celi odstavek dobil drugo lice, kot mu je bilo sicer namenjeno. Omenil sem namreč v izostalem stavku, da bode morebiti že v juliju ponekod paša ponehala, in da je tedaj treba med odjemavati le zgodaj zjutraj ali pa zvečer. Ob dobri paši pa je nasprotno bolje, da se odjemava med podnevi, ko je veliko čebel na paši.

¹ Dotičnega stavka tudi v rokopisu ni. — Op. uredn.

Kako slabim ljudstvom uspešno odpomoremo.

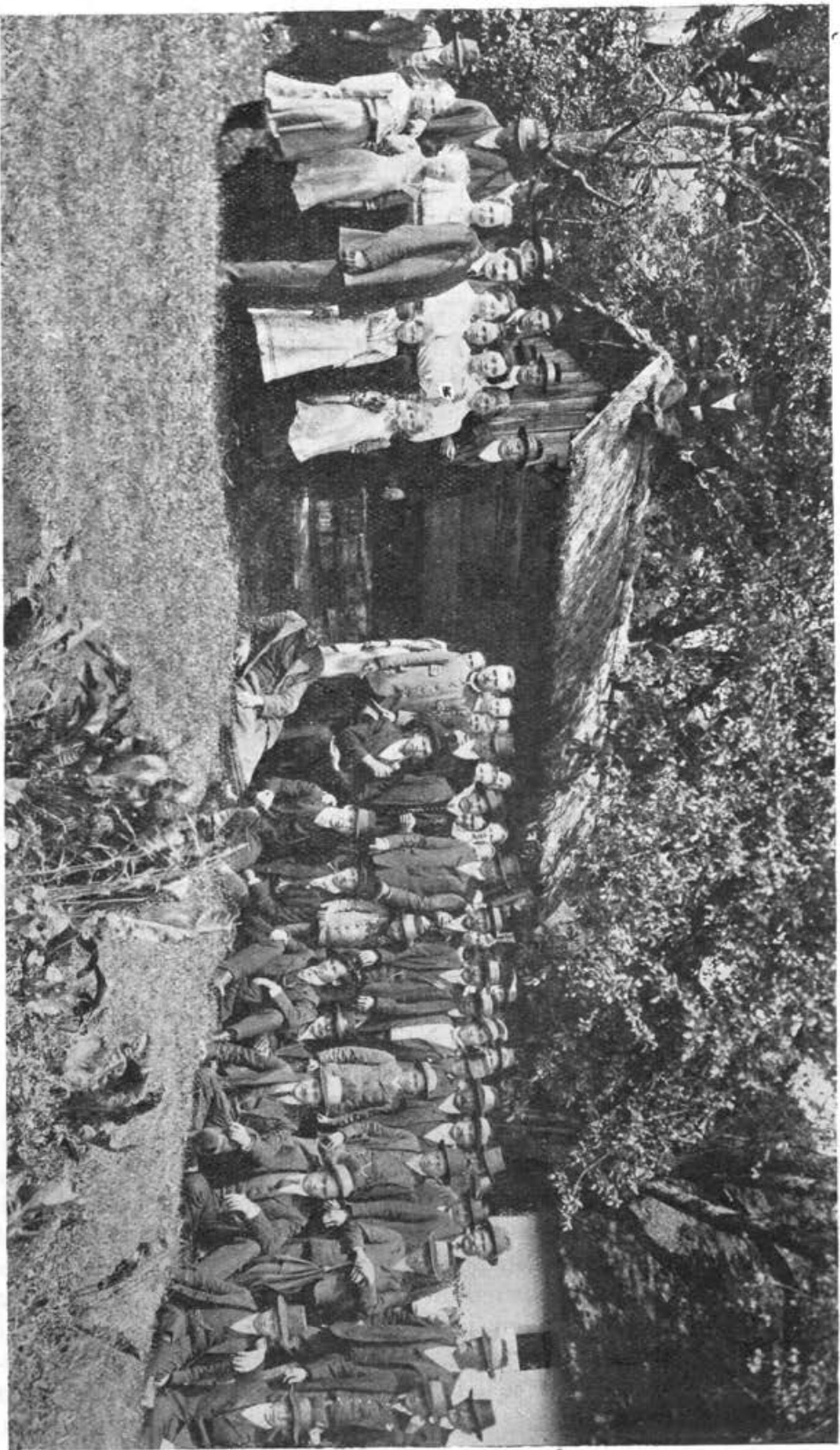
Iv. Jurančič.

Nikdo izmed izkušenih čebelarjev ne bo trdil, da se s slabiči more čebelariti ali kak uspeh doseči. Tudi jaz ne mislim tega s temi vrsticami zagovarjati, še manj pa priporočati. Vsekako pa je že od davnih časov znana resnica, da se nahaja na večjem čebelnem stališču vedno nekaj slabejših ljudstev, ki so v tem ali drugem oziru pomanjkljiva, ki ne izvršujejo povoljno zahtev svojega gospodarja, četudi je ta vsestransko spreten in strokovno izobražen čebelar. Zlasti imajo še začetniki do male izjeme svoje »ljube težave« s slabiči, ker navadno hrepenijo le po velikem številu ljudstev, pri tem pa pozabijo, da ne številu panjev, ampak število, oziroma množina čebel v panju tvori tisto moč, od katere je odvisen pravi uspeh čebelarjenja.

V jeseni se slabiče odstrani, njih čebele se porazdeli drugim panjem tako, da so naposled vsi plemenjaki precej enako močni. Vkljub temu se pa spomladi pokaže precejšnja razlika, in zopet imamo nekaj slabičev. Vzroki temu morejo biti: oslabela matica, nepričakovano nastopivša brezmatičnost, razni zimski škodljivci, kritično vreme, pomanjkanje živeža itd.

Vsak skrben čebelar bo takim revežem seveda takoj priskočil na pomoč. A ta pomoč je lahka in hitro storjena, le vedeti moramo, kje je pomoč uspešna, oziroma kateri panj je sploh pomoči potreben in vreden. Vsako ljudstvo, ki ima oslabeledo ali drugače nerodovitno matico, ali je brezmatično, ali celo trotnično, se v prvi pomladi brez vsakega pomisleka kasira in pridruži kakemu manj močnemu ljudstvu. Dokler ne moremo matice nadomestiti z boljšo, je vsako sredstvo brez uspeha, ker ljudstvo v kratkem zopet oslabi. Čudno se mi le zdi, da še danes celo nekateri boljši čebelarji s »trotarji« ne vedo kaj boljšega početi, kot »čez prag jih spoditi« (na trato pomesti), ko se trotarji vendar dajo drugim panjem pridružiti, kakor vsak drug slabič, samo bolj previdno in mirno se mora delati, da se čebele zdravega panjū ne razburjajo.

Drugače je pa s panjem, ki ima sicer zdravo, rodovitno matico, pa je iz kakega drugega vzroka oslabeled, morebiti do polovice svoje normalne moči, tako da je zdaj več satov neobsedenih. Tu je pomoč še krajša. Odvzame se odvišno satovje, prostor se zoži tako, da čebele vse satovje obsedajo, in slednjič se ga toplo odene. Zdaj se bo ljudstvo toplo počutilo, matica bo več zalege zastavljala, vidno bo napredovalo, da mu bo treba v par tednih par satov vrniti; glavni pogoj k temu je še seveda, da ima ljudstvo dovolj živeža. Marsikaterega slabiča sem na ta način — torej brez vseh sitnosti, brez sredstev ali stroškov — »spravil na noge«, da je bil do rojenja z drugimi plemenjaki enak. Tukaj pa ne mislim »slabiča«, ki ima le še kakih par sto čebel, temveč

Čebelarški shod pod Lisno goro na Koroškem. (Glej dopis od Sv. Petra pri Vasinjah.)

takega, ki še vsaj 10 malih avstrijskih satov, ali toliko prostora kake druge mere obseda. Moje načelo je sploh, da nobeno ljudstvo nima več satovja, kakor ga more obsedati; ako nepričakovano oslabi, se mu nekaj satov odvzame. Na tak način se ljudstvo lahko brani proti raznim sovražnikom in boljše se razvija, ker mu je topleje. Toplota je čebelam glavni življenski element, ravno tako potreben, kakor zrak in živež.

Bili so — in menda so še — čebelarški strokovnjaki, ki so učili: Slabičem se pomaga s par sati zalege, ki se jo odvzame močnejšim ljudstvom. To početje se meni zdi naravnost napačno, zlasti spomladi. Slabiču največkrat s tem ni nič pomaganege, ker ima itak toliko lastne zalege, kar jo more ogrevati, oziroma gojiti, ako je matica dobra. Ako se mu je pa pridene še več, matica ne polaga toliko jajčec, kot bi jih sicer, ali pa čebele odvišna jajčeca izmečejo iz celic. Četudi se doda godna, pokrita zalega, ki ne potrebuje živeža, pa zahteva gorkote. Ker pa čebele ne morejo toliko zalege ogrevati, zlasti ob hladnejših časih, se še krčijo, vsled tega nekaj zalege ostane neobsedene ter se prehladi in umrje, kar pospešuje nevarnost za gnilobo. Na drugi strani smo si pa z odjemanjem zalege spomladi oškodovali najboljše plemenjake, ki bi najprej rojili ali nam dali kaj medu.

Pri tem mi nehote pride na misel ideja iz Utopije¹, po kateri se bo premoženje enakomerno razdelilo; bogatinom se bo jemalo in revežem dajalo. Marsikateri pridni, delavni roki se bo vzelo, dobil bo pa kak lenuh, zanikarnež. Na »čebelnem svetu« bi ne dobivali lenuhi, ker jih ni, pač pa mnogi »nezmožni«, ki bi jim dobljeno nič ne zaleglo. Kakor pa vsaka reč, ima tudi ta ideja nekaj dobrega. Marsikateremu razkošnemu prevzetnežu bi se glava uklonila, in veliko onih, ki zdaj v bedi stokajo, bi se zadovoljnosti smejali. Presojajmo torej, kdaj in komu bi odjemanje ne škodovalo ter dodajanje koristilo; pa ne pri ljudeh, ampak pri — čebelah.

Vse dozdej povedano se nanaša v glavnem na spomladni čas od konca zime do rojenja. Kar pa spomladi ne gre, se more storiti v poletju brez škode ali celo z dobrim uspehom. Izkušen čebelar bo gotove plemenjake zadrževal od rojenja in ravno odjemanje pokrite zalege je eno izdatnejših sredstev za zadrževanje rojenja. Takim se torej s pridom vzame par satov zalege ter se da onim, ki so morebiti oslabei vsled preobilega rojenja, ali takim, ki so prelegli (sami na tihem matico obnovili). Ti oboji imajo lastne zalege celo malo ali nič ter prav hvaležno sprejmejo 4—5 satov.

V tem poslednjem slučaju se torej sme močnejšim ljudstvom zalega jemati ter slabejšim dajati, pa seveda le, ako je potrebno. Močnejšim plemenjakom nič ne škoduje izguba par satov zalege, ako ne zahtevamo rojev od njih, ker ravno v juliju, ko je povsod najslabša paša,

¹ Dežela, ki je na svetu ni. — Pis.

bi imeli ogromne množine — brezposelnih — čebel, ki jesenske paše itak ne doživijo. Pri slabejših ljudstvih pa zdaj ni nevarnosti, ker svoje zalege večinoma nimajo ter pridjano tem laglje oskrbujejo, razen tega pa je tudi že zunanja temperatura veliko višja in bolj enakomerna kot spomladi, zato se prehlajenja zalege ni bati, ako se sploh zmerno in pravilno postopa.

Čebelarstvo in sladkor.

Kakor se oddaja že več let rdeča sol za živino in denaturirani špirit za kmetijsko in obrtno uporabo davka prosto, tako je začela vlada dajati na opetovano prošnjo čebelarstvih društev čebelarjem v uvaževanja vrednih okoliščinah tudi denaturirani neobdačeni sladkor za krmljenje čebel. In to poslednje v blagor čebelarstva? — Ne vem, če se sme imenovati ta olajšava v blagor čebelarstva, potem ko je sladkor, ki se oddaja čebelarjem za krmljenje čebel v sili, le za 30 vinarjev cenejši, nego je navadni sladkor! Ta od vlade čebelarjem dovoljeni, brezdavčni sladkor je mešan s peskom in žagovino. To zmes čebelarji poprej skuhajo in krmijo potem z njo čebele. Po mojem prepričanju ta zmes čebelam prav nič ne koristi. Uporabil sem to mešanico pri svojih čebelah samo enkrat, a nečem je več, če bi jo dobil tudi prav zastoj. Rastopina tega sladkorja je umazana tekočina, ki vsebuje po mojem mnenju tudi kali kakšne bolezni. Če je že res kako slabo leto, da čebele namreč ne morejo nabrati zadostne množine strdi za prezimljenje, potem priporočam onemu, ki se nahaja v takšni zadregi, naj poklada svojim čebelam rajši kuhano rastopino čistega, kristalizovanega sladkorja. Spomladi pa, dragi čebelar, ne poizkušaj vzgojiti čebelne zalege z denaturiranim sladkorjem. Le najboljši med je prikladen zahtevam nežne zalege, ker le po njem se zalega pravilno in dobro razvija; vse druge snovi, ki naj bi nadomestile sladkor (surogati), so zalegi le v škodo.

Čebelarji bojujejo že več let hud boj, ki se mora končati z njihovo zmago, sicer pa le tedaj, če ne bodo posegli po sladkorni zmesi. Slišal sem od zanesljive strani, da pripisujejo čebelarji v goriški okolici in sosednjih gorskih vaseh pojav gnilobe ravno pitanju čebel z denaturiranim sladkorjem. Vešč goriški čebelar se je izrazil in obenem trdil, da bo čebelarstvo hiralalo, če se bo nadaljevalo s krmljenjem tega sladkorja, ker degenerirana čebela nima prihodnosti. Najstarejši in najsolidnejši ljubljanski veletržec z medom pravi, da v bodoče ne bo več kupoval v jeseni čebel na Kranjskem, ker se njihov med noče strditi zaradi krmljenja s sladkorjem. Dobil je letos z Ogrskega lep med za primerno ceno. Iz vsega tega sledi, da mora naša, z umazanim sladkorjem krmljena čebela, degenerirati, in tako bo slava kranjske čebele splavala po nesrečni sladkorni vodi.

Najbolj naravna hrana za čebele je bil in bo vedno le zdrav in pristen med. S poizkušnjami in večletnimi izkušnjami se je dognalo, da obstoja razloček med hrano za vzdrževanje doraslih čebel in hrano za zalego. Prvim bi v skrajni sili pomagal sladkor, ako bi se ga jim pokladalo za zimski čas. Pomniti je treba dobro to, da služi sladkor res le v to svrho. Ko se začne v panjih novo življenje, pripravijo čebele posebno krmo. Za zalego je sladkor ne le manj vreden ko med, marveč če se ga uporablja redno, naravnost škodljiv in usodepoln. Za zalego je najboljša hrana le dober in zdrav med pitanec.

O fiziološkem pomenu sladkorja za čebelno pitanje je pisal slovenski švicarski čebelar dr. Kramer, na podlagi analize zadelanega in nezadelanega sladkornega medu, spravljenega iz zimskega gnezda s pomočjo točila.

V nezadelanem medu je bilo vode 19'50/0, v zadelanem pa 20'20/0, torej več nego je dopustno pri medu. Ali čudno je to, da ni bilo več vode v nezadelani strdi, kakor bi se domnevalo.

Množina inventiranega sladkorja v nezadelani zalogi je znašala 60'90/0, v zadelani pa 64'10/0. Sladkorjeva pretvorba se namreč v celicah nadaljuje. Potemtakem je vsebina trsnega sladkorja nazadovala od 14'90/0, v nezadelani zalogi, na 11'10/0 v zadelani zalogi. Ta izredno velika vsebina trsnega sladkorja dokazuje, da to ne more biti med. Množina dušika še precej odgovarja množini v medu; ta znaša namreč 0'280/0 v nezadelani in 0'360/0 v zadelani zalogi. Odkod pa prihaja ta beljakovina? Iz sladkorja gotovo ne, marveč dodala jo je čebela. To nam pojasnjuje tudi okolnost, zakaj je čebela po pitanju s sladkorjem tako željna beljakovinastega cvetnega prahu. Razumljivo pa je tudi, zakaj po pitanju s sladkorjem tako hitro oslabi, če ne more nadomestiti beljakovin, ki jih je porabila pri sladkorju.

Z absolutno gotovostjo je torej dokazano, da:

1. prepogosto pitanje z velikimi množinami sladkorja in 2. pitanje o slabem vremenu in kasneje, ko ni dobiti več obnožine, čebele slabi.

Zdaj vemo tudi, zakaj gineva v panju obnožina po pitanju s sladkorjem, čeprav matica ni stavila nove zalege, vemo pa tudi, zakaj decimira pitanje s sladkorjem spomladi, ko ni zunaj obnožine, čebele tako in provzroča nepravilno polaganje nove zalege.

Navedel bi lahko še nebroj drastičnih izvajanj, ki naravnost svare pred pokladanjem sladkorja čebelam, ali za danes naj zadostuje to, kar sem povedal. Proč torej s sladkorjem iz čebelnjakov, zakaj ž njim ne rešimo čebelarstva!

B.

Dostavek urednika: Od več strani opozorjen na zgornji članek, ki je bil priobčen v 7. številki letošnjega »Primorskega Gospodarja«, prinaša ga tudi naš »Čebelar«. Zahvalim se dotičnim gospodom za to prijaznost in zlasti še onima, ki sta mi poslala omenjeno številko »Primorskega Gospodarja«.

V »Čebelarju« se je že dokajkrat naglašalo, da je sladkor le v skrajni sili nadomestilo medu, ker le ta je naravni živež čebel in njihovega zaroda. V tem zmislu ga finančno ministrstvo tudi dovoljuje brez davka, ki je znašal do zdaj za 100 kg 36 K. Osrednje čebelarstvo ga je oddalo v poslednjih letih svojim članom približno 700 meterskih stotov, in če odračunamo tudi 4⁰/₁₀ žagovine in peska — ta je bil do zdaj premalo izpran, pa bo vprihodnje čist — znaša popust davka samo za Kranjsko precej čez dvajset tisoč kron. Več kot toliko pa so bile vredne čebele, ki so se ravno z neobdačenim sladkorjem rešile, ker mnogo čebelarjev je priliko porabilo in si nabavilo ta sladkor, drugim so pa čebele cepale vsevprek. Saj vemo, kako je, če treba sladkor v sili po kilogramih kupovati, in to po kroni ali pa še čez! Kristalizovanega pa na deželi še dobiti ni, in preden se čebelar zavé, je zima pred durmi; potem pa gorjé čebelam! Oh, seveda je tudi navadni sladkor v stožcih dober za silo, ali tudi ta je predrag in prerado se z nakupom odlaža, dokler ni prepozno. Če pa pride v »Čebelarju« poziv, da se je treba za neobdačen sladkor prijaviti do tega ali tega dne, tedaj pa ima naš tajnik takoj polno kopico naročil. To je rešitev za tisoče panjev.

Neokusna je res kuhana brozga iz neobdačenega sladkorja, a očisti jo! Posnemi jo dobro in precedi skoz gósto sito, potem jo pa pusti, da se ustavi; vsakršna nesnağa bo padla na dno, čisto tekočino pa odlij v čedno posodo. Kar si posnel in kalež pa še izperi, precedi in pusti izčistiti, da pride vsa sladkoba v prid.

S kuhanjem se mikrobi in bacili uničijo, zato je ne bo držala trditev v zgornjem članku, da se je namreč pojavila v goriški okolici in sosednjih gorskih vaseh gniloba vsled pítanja čebel z denaturiranim sladkorjem. Vzrok bo tičal drugje. Morebiti je kdo dobil med od kakšnega medarja, ki ni bil dovolj previdno ravnal s pripravo pítanca, ter tak pítanec krmil poleg sladkorja, oziroma med sladkorjem. Se jih je in se jih bo okužilo vedno več čebel z medom, se reče s slabim medom, kot s sladkorjem. Zatorej si bom dobro premislil, in tudi ti, prijatelj, stori tako, preden bova kupovala med-pítanec. Enkrat me je izkušnja že učila v tem oziru; morebiti me je izučila! O, so še pošteni medarji na svetu, kdo bi dvomil o tem, ali jeseni, ko čaka na dvorišču 1000 panjev za trganje, kdo jih bo pa natančno preiskal, če so vsi zdravi? In medar najbrže sam ne ve, da je nekaj ali morebiti celo mnogo gnilobnih panjev podrl in njih vsebino pripravil za pítanec. In kaj potem? Tako nekako kot v goriški okolici in bližnjih gorskih vaseh, ali pred kakimi dvajsetimi leti v celi litijski dolini in tudi bližnjih gorskih vaseh.

Najbolj zanesljiv pítanec dobiš pri vestnem čebelarju, ki ima sam zdrave čebele; če ga pa tudi on nima, kakor se zgodi v tako skrajno slabih letinah, kot so bile tod zadnje tri, potem pa le brez skrbi posezi po sladkorju, pa četudi po neobdačenem.

Veliko resnice je v zgornjem članku, toda kaj hočemo, če sila kola lomi? In naposled se bo Stvarnik vedno prej usmilil svojih čebel in jim dal dovolj naravne hrane, preden jih mu bo izdegeneriral človek.

Poslednja leta so čebelarji že zdvajali, češ, leto za letom je slabše. Tedaj pa pravi neki čebelarski starina: »Poslušajte me, prerokovano je« — preroka ni imenoval — »da bo za čebele do trinajstega leta vedno slabše, potem pa pridejo take letine, kot so bile v starih časih.«

In glej čudo, res se je letos obrnilo na bolje. Lansko jesen sem razen par panjem vsem moral dodati sladkorja in že prej sem jim bil pomagal — tudi s sladkorjem, tako da sem že sam mislil: zdegeneriral si čebele popolnoma. Komaj pa je prišla pomlad 1914, so jele leteti iz vseh 42 plemenjakov čvrste in zdrave, kot bi imele v prejšnjem letu in čez zimo v izobilju najboljšega medu. Kmalu sem imel dovolj rojev, medu pa sem namolzel — hohoj! Čebele se torej le niso »izdegenerirale«, ali po kranjsko rečeno izvrgle, oslabele, opešale; če pa so se vendar nekoliko, mi jih je narava hitro zopet popravila.

Ni me pa napačno razumeti. Nisem imel namena, s temi vrsticami zagovarjati sladkor kot nadomestilo medu, razen v skrajni sili. Čebelam jemati ves njihov pridelek in ga nadomeščati s sladkorjem, je barbarstvo; v čebele tlačiti dan za dnem sladkor, da ga liki stroji pretvarjajo v »pristen«, »naraven« med (?!), ki se potem za drag denar prodaja, to pa je, in naj se gleda s kateregakoli stališča, **sleparstvo**, pa je »viža« vun!

Podružnica za Ljubljano in okolico priredi dne 26. julija 1914 v Marijanišču v Ljubljani

enodnevni čebelarski tečaj.

Začetek ob osmih zjutraj.

Pouk bo večinoma praktičen, zato je dolžnost vseh tistih članov, ki so letos prejeli eksportne panji, da se tečaja vsi brez izjeme udeleže. Seznanili se bodo s tistimi opravili, ki jih pri novem čebelarstvu morajo poznati. Tudi nečlani naj pridejo na tečaj, da si ogledajo lepi čebelnjak in vzorno čebelarstvo v Marijanišču. Torej, vseh 90 mož na krov!

Častitemu gospodu prelatu Kalanu pa srčna hvala za prepustitev uljnjaka!

A. Bukovic, t. č. predsednik.

Preklic!

Dvodnevni čebelarski tečaj v Marijanišču v Ljubljani se je preložil od 19. in 20. julija na 23. in 24. avgust.

Odbor »Osrednjega čebelarskega društva v Ljubljani«.

V Prago!

V »Čebelarju« je bilo že naznanjeno, da se vrši v dneh od 8. do 16. avgusta v Pragi IV. vseslovanski čebelarski shod, ki vabijo nanj Čehi potom našega osrednjega čebelarskega društva tudi slovenske čebelarje. Vabijo nas z vso prisrčnostjo ter nam obetajo toliko slovanske gostoljubnosti in zabave, da bo ves srečen in zadovoljen, kdor se bo shoda udeležil. A ne samo zabave bomo šli iskat v zlato Prago, marveč ta zlet bo tudi poučen. Kaj vse se bo videlo na čebelarski razstavi, ki bo združena s tem velikanskim shodom, ki se ga bo udeležilo na stotine čebelarjev vseh slovanskih plemen! Predavalo se bo o čebelarstvu v ruskem, češkem, poljskem, bolgarskem, srbskem, hrvaškem jeziku, in tudi Slovenci ne bomo zaostali.

Za udeležnike se pripravljajo velike ugodnosti. Vožnja bo plačati za osebni vlak, a peljali se bomo z brzovlakom. Stanovanja bomo imeli zastonj po štiri dni v raznih hotelih, kakor bo zastonj tudi skupna pogostitev. Vodili nas bodo Čehi po mestu ter nam razkazovali znamenitosti »matuške Prahe« — vse zastonj! Seveda pa bo treba razen za vožnjo vzeti sabo še kaj drobiža, ker na potovanju gre denar hitro iz rok. Treba bo kupiti kaj za spomin, dati tu ali tam kako napitnino, mimogrede obiskati cesarski Dunaj itd., vendar pa vse skupaj ne bo stalo polovico tega, kar bi porabil kdo, če bi napravil ta zlet na svojo roko.

Kdor more, naj se udeleži vseslovanskega čebelarskega shoda v Pragi; ne bo mu nikdar žal! Razstava se otvori dne 8., shod pa 9. avgusta. Priglasiti se je na naslov: Kancelař IV. slovanského sjezdu včelařského v Praze, Hyberska ul. č. 20. Toda priglasiti se je najbolje takoj, da se vsakemu more še pravočasno doposlati iz Prahe legitimacija. Naj se torej z oglasom ne odlašajo morebiti celo do konca julija in naj se blagovoli vpoštevati, da imajo tam gori ob taki prireditvi polne roke dela.

Z obilno udeležbo napravimo tudi Slovenci čast slovanskemu čebelarskemu shodu v Pragi!

Odbor »Osrednjega čebelarskega društva v Ljubljani«.

Mesečni pregled za junij 1914.

Poročevalec Avg. Bukovic.

Kraj in višina nad morjem	Panj je na teži						Prebitok	Poraba	Panj nane- sed največ	Dne	Temperatura			Izletnih dni	Dnevi						
	pridobil dkg			izgubil dkg							najvišja	najnižja	srednja mesečna		z dežjem s snegom	s solncem			z vetrom		
	Mesečna tretjina															0	1/2	celi			
	1	2	3	1	2	3															
Brojnica pri Nabrežini 83 m	400	110	?	50	20	?	?	?	?	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-		
Kanal na Goriškem 112 m	75	10	645	-	-	-	730	-	135	28	36	10	20	26	12	-	10	11	9	7	
Metlika 166 m	105	20	55	50	5	-	125	-	50	2	33	9	18	6	29	11	-	2	25	3	30
Strlac pri Šmarjeti 195 m	560	45	270	355	240	215	65	-	150	2	33	9	19	5	29	16	-	4	22	4	27
Formin pri Moškanjcih 211 m	40	-	190	170	105	100	-	375	60	29	33	7	18	1	26	13	-	8	9	13	23
Mokronog 251 m	40	-	70	55	80	10	-	35	20	5	32	5	18	30	11	-	5	6	19	22	
Krtina pri Dobu 305 m	1015	230	70	160	170	600	385	-	200	1	30	7	16	4	29	19	-	1	15	14	21
Ljubljana 306,2 m	540	260	-	120	200	130	340	-	120	2	30	7	16	5	28	17	-	3	19	8	18
Kranj 358,5 m	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	27	7	15	4	29	12	-	7	11	12	15
Podgorje pri Kamniku 380 m	215	110	240	5	15	-	545	-	80	1	29	8	17	6	29	11	-	3	16	11	24
Il. Bistrica 400 m	210	120	850	30	100	-	1040	-	210	30	26	6	16	29	12	-	2	22	6	25	
Struge pri Dobropoljah 420 m	330	255	295	100	145	105	425	-	150	30	28	4	15	7	28	8	-	17	9	4	22
Radoljica 477 m	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Novokračine v Istri 488 m	530	740	1930	80	250	30	2810	-	500	30	32	7	16	30	14	-	8	15	7	30	
Sv. Duh na Ostrem Vrh 536 m	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Grahovo pri Cerknici 569 m	105	680	125	20	-	-	2090	-	265	27	30	3	15	8	28	14	1	1	21	8	27
Sv. Gregor pri Ortneku 736 m	296	476	878	36	-	-	1614	-	214	28	27	3	19	3	29	14	-	1	13	16	30

Vreme je bilo v juniju neugodno. Prvi dve tretjini sta bili deževni in hladni, nebo skoraj vedno oblačno, zrak pa nemiren. Komaj je žival zletela na pašo, že se je vlila ploha, in vse je prihrumelo nazaj v panji. Šele v zadnji tretjini se je vreme nekoliko ustanovilo; postalo je lepo in gorko, četudi soparno in še vedno razpoloženo za hudo uro. Stanje barometra je bilo vedno nizko; vlagomer je kazal dan za dnem skoraj enako: 600/0 vlage v zraku.

Paša je bila še dosti ugodna. Skoraj povsod je žival dobila vsaj vsakdanji živež, ponekod je pa bil donos nenavadno bogat (Novokračne, Grahovo in Sv. Gregor). Največ bere je bilo po travniških rožah; smreka in lipa nista povoljno medili. Proti koncu je pričela hoja solziti.

Čebele. Panji so silno živalni. Saj ni čuda! ravno toliko je bilo vsak dan bere, da se je žival dražila — naravno špekulativno pitanje! — in vsled tega redila zalego v velikanskih množinah, zato so panji rojili kot obsedeni, in sedaj dobivamo že — vnuke. Le čudna paša je letos vzrok, da je toliko rojev, zlasti iz Albertijevcev.

Posebnosti:

Strlac. Doslej sem odvzel vsakemu panju povprečno 8 kg medu.

Gregorčič.

Mokronog. Panj na tehtnici je rojil, zato so podatki o donosu nezanesljivi. Bera je dobra.

Arh.

Il. Bistrica. Glavne paše čebele vsled deževja niso mogle izkoristiti. Bera je bila tako slaba, da so panji skoraj brez zalege.

Žnideršič.

Struge. Dasi v panjih ni medu in so čebele skoraj lačne, so vsi prevešeni Albertijevci rojili.

Meglen.

Novokračine. Panji so medeni. Mnogo Žnideršičevih panjev je rojilo.

Hrabar.

Grahovo. Izmed 9 Albertijevcev je preleglo matice 6; rojili niso.

Kobal.

Sv. Gregor. Nihče ne pomni, da bi čebele tod kdaj tako čudno rojile, kakor letos. Drugci so prihajali včasih tri dni po prvcu, prvci so pa imeli mnogokrat že zrele matičnike takrat, ko so šli iz starca. En panj je rojil dvakrat pravilno, sedmi dan po drugem je pa zrojil tretjič. Ali ni to nerazumljiv pojav?

Adamič.

* * *

Voditelj opazovalnice v Brojnici je bil premeščen v Bovec na Goriškem. Brojniška opazovalnica se je vled tega opustila, ustanovila pa nova v Bovcu, ki jo vodi gospod Sila.

Nanovo je pričela poslovati opazovalnica v Kanalu na Goriškem. Vodi jo gospod prožni mojster Vales. Pozdravljeni v našem krogu!

Od Osrednjega čebelarskega društva.

Odborova seja dne 26. junija. Razen gosp. Bukovica navzoči vsi odborniki. Soglasno se dovoli 200 K podpore gosp. Strgarju, da priredi na nekoliko širši podlagi razstavo na IV. vseslovanskem čebelarskem shodu v Pragi. — Gospod Strgar se tudi naprosi, da v imenu odbora spravi v debato na vseslovanskem čebelarskem shodu izboljšanje razmer na ruskih železnicah glede transporta čebel. — Dvodnevni čebelarski tečaj v Marijanišču, ki bi se moral vršiti dne 19. in 20. julija, se z ozirom na takratno zborovanje Svete vojske preloži na 23. in 24. avgusta. — Razno.

Iz Spodnještajerskega čebelarskega društva.

Poučni shodi: Dne 9. avgusta podružnica Novacerkev pri Vojniku ob treh popoldne na Frankolovem pri čebelnjaku g. Jurija Gorenškega. — Dne 23. avgusta podružnica Dornova ob dveh popoldne pri čebelnjaku g. Jurija Valenka v Cunkovcih.

Jurančič.

Kranjske podružnice.

Ribniška podružnica naznanja svojim članom, da lbo imela svoj redni občni zbor dne 26. julija ob 3. uri popoldne ob ugodnem vremenu pri podružnem čebelnjaku, sicer pa v deški novi šoli. Sedanji občni zbor bo velike važnosti, zato naj bi bila udeležba polnoštevilna. M. Lovšin, predsednik.

Štajerske podružnice.

Čebelarska podružnica Sv. Križ - Mursko polje je zborovala 24. maja t. l. dopoldne v šoli pri Sv. Križu. Sešlo se je tokrat lepo število čebelarjev (26), kar svedoči, da še živi v srcih čebelarjev zmisel za napredek in organizacijo. Po običajnem pozdravu načelnikovem je govoril potovalni učitelj g. Jurančič predvsem o neobdačenem sladkorju. Njegovo mnenje je, naj bi čebelarji ne segali preveč po njem, ker ni nikak polnovreden surogat za med, postanejo nekako odvisni od dobaviteljev, čebele pa bi po daljšem uživanju samega sladkorja kaj lahko zdegenerirale. — Za 2. točko svojega govora si je gospod Jurančič izbral rojenje. Naglašal je, da je treba že poprej v jeseni moč na ljudstva z 1—2letnimi maticami vzimiti, spomladi pa previdno razširjati prostor; slabičem se pomaga, če jim omejujemo prostor, dokler si ne opomorejo, da namreč morejo dobro obsesti vso zalego; najboljše pa je, ako jih združujemo. Vobče naj se gleda pri razširjanju prostora na to, da je sat pri šipi zvečer dobro obseden; ljudstvo mora imeti tudi vsak čas dovolj živeža. Ker še zgodaj spomladi (v tukajšnjih razmerah) čebele niso dobro izkrmljene ter še nimajo v sebi dovolj ali nič voska, jim ne kaže dajati umetnih medsten. Potrebo po izdelovanju umetnih medsten, ozir. začetkov, pokažejo čebelarju same najbolje s tem, da začno prilepljati na šipo drobtinice voska. Govornik tudi pokaže, kako naj se pravilno dodevajo umetne medstene, da jih čebele rade in hitro izdelajo. Ob povoljnem razvoju in dovoljni hrani se vzbudi v čebelah naravni nagon do rojenja, t. j. do razmnožitve, brž ko so pokrite matične celice (matičnjaki). Govornik oriše rojenje in ogrebanje roja, poudarjajoč, da ga je treba vsipati brez odlašanja v panj, čim se čebele umirijo, sicer se poižgubi mnogo čebel, oziroma zamudijo en dan pri delu. Ker pa se kaže prvih štirinajst dni največ vneme za delo, je treba v tem času roj vpreči, izkoristiti njegovo »dobro voljo« . . . Izvedeli smo tudi, kako naj se postopa, če se vsedeta dva roja skupaj. — Nato govori gosp. Jurančič o gnilobi zalege, tej grozoviti šibi za čebelarja, ki je lani v okolici Sv. Jurija ob Šč. in Kapele uničila v okoli 20 čebelnjakih nad 300 panjev (ljudstev);

pri tej točki naglaša, kako je treba opreznosti na vsej črti in kako je ravnati, ako bi se ta kuga vendarle pojavila. — Živahno zanimanje je vzbudila razprava o »trotovski«, še bolj o »majniški bolezní«. Gospod Jurančič je mnenja, da je vzrok tej čudni bolezni največkrat gladovanje čebel; večina prisotnih čebelarjev pa izpové, da so jim navadno čebele kar pri »polni skledi«, t. j. dobro založene z medom, kupoma popadale mrtve iz panjev, najčešče, kadar cvete breza. — Načelnik podružnice zahvali predavatelja za zanimiv govor, ki mu je bila podlaga dolgoletna praksa, — nato pa povabi prisotne, da se številno udeležijo popoldne izleta v Vučjo vas in na Ogrsko. — Ob 1. uri popoldne se je zbralo pri šoli v Vučji vasi od blizu in daleč 20 čebelarjev. Slučajno so nadučitelju ravno rojile čebele, da je gosp. Jurančič imel priliko pokazati v praksi, kako se spravijo čebele (roj) v panj. Dasi smo pri tem — radi naglice — imeli maličko smole, je dotični roj bil naslednje jutro popolnoma v redu in se lepo razvija, kar naj p. n. udeleženci blagovolijo vzeti v vednost. — Pohiteli smo potem k Jak. Rosovemu čebelnjaku, stoječemu sredi cvetočih akacij ob ogrski meji tostran Mure, sredi vse leto medunosnih cvetnih poljan, kjer se »med cedi kar po kamenju«, kakor se je eden izmed nas pošalil. Gospod Jak. Ros je praktičen, izkušen čebelar, ki mu njegova močna ljudstva prinesó vsako leto vsled obilne paše lep gmoten dobiček. Piki, bodisi še tako obilni, ga celo nič ne ženirajo. Spomladi dobiva prvi zgodnje roje, jih lovi kar po okoli čebelnjaka rastočem grmovju (glogu, trnini in akaciji) in često ne ve več, kam z njimi. Skrben, delaven mož! Za podružnico si bo pridobil posebnih zaslug, ako bo med za svoje odjemalce v Gradcu prihodnjo jesen kupoval od podružničnih članov. (Dalje prihodnjič.)

Primorske podružnice.

Slovensko čebelarstvo društvo za Goriško vabi vse svoje člane goriške dežele, da takoj naznanijo tajniku Fr. Kašca, nadučitelju v Tolminu, koliko imajo panjev čebel in koliko želijo naročiti brezdavčnega sladkorja. Tudi je treba naznaniti — najbolje na dopisnici — zadnjo pošto ali železniško postajo in davčni okraj.

Tajnik.

Dvodnevni čebelarški tečaj na kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu. Kakor prejšnja leta, tako je tudi letos priredila kmetijska šola na Grmu dvodnevni čebelarški tečaj dne 7. in 8. junija t. l. z obširnimi sporedom, ki je imel namen, podati čebelarjem na deželi kolikor mogoče zaokrožen pouk, ki jih usposobi, da se morejo s koristjo pečati s to kmetijsko panogo. Iz tega namena sledi, da hoče kmetijska šola zlasti med mlajšimi čebelarji zasejati in vcepiti tisto teoretično znanje in praktično izvežbanost, da se morejo s pridom baviti s čebelarstvom, in sicer s panji s premakljivim delom. Da je tak pouk v resnici potreben našim čebelarjem, sledi iz mnogobrojne obiska, ki ga ti tečaji leto za letom dosežejo. Tudi letos se je zbralo iz cele kranjske dežele in iz bližnje novomeške okolice prvi dan

52 udeležnikov, in jih je ostalo do konca tečaja 35, ker so morali mnogi zvečer domov zaradi domačega dela in zaradi stroškov, ki jih vsi težko iz lastnega zmagajo. Prvi dan je obsegal pouk teoretični del iz čebelarstva po geslu imenitnega čebelarja barona Berlepseh-a: »Vor allem lernet Theorie, sonst bleibst ihr praktische Stümper euer Leben lang.«¹ Življenje in nprav čebel se mora poznati, ako se hoče s to živalco dobičkanosno baviti. — Drugi dan je bil namenjen za temeljito znanje v oskrbovanju in negovanju čebel za vzgojo matic, izvrševanje in izvežbanost tistih čebelarskih opravil, ki so potrebna, da se more z uspehom oskrbovati panji s premakljivim delom, v prvi vrsti Žnideršičeve panji. Da se je smoter popolnoma dosegel, so pričali mnogi izdelki udeležnikov, ki so jih napravili ta dan, kakor okvirčki, satniki itd. in pa prisrčna zahvala, ki jo je izrekel v imenu vseh gosp. I. Kombič iz Osojnika pri Semiču gospodu predavatelju adjunktju A. Lapajnetu za njegov požrtvovalni trud in temeljiti pouk, še bolj pa za zgled, ki so ga imeli v šolskem čebelnjaku, ki kaže vse dejansko, kar je predavatelj z živo besedo povedal pri pouku in kar je potrebno za dobičkanosno izvrševanje te kmetijske panoge. Enako hvaležno so se izrazili za denarno podporo, ki so jo dobili nekateri udeležniki od deželnege odbora, da so se mogli udeležiti tega tečaja. Ako bi se taki čebelarski tečaji mogli vsršiti ambulantno pri več čebelnjakih na Kranjskem, da bi se sleherno leto vsaj sto do stopetdeset čebelarjev izvežbalo v naprednem čebelarstvu, bi se kmalu povzdignilo naše čebelarstvo. Iz knjige same, in naj je še tako dobro spisana in obsežna, je pa tak pouk pretežek. Iz tega razloga bi bilo želeli, da bi se merodajni činitelji pri podpiranju čebelarstva ozirali zlasti na ta način pouka.

Iz Tolmina. Na binkoštni ponedeljek je bil obenem praznik goriških čebelarjev. Še nikoli ni bilo na Goriškem zbranih toliko čebelarjev, kakor dne 1. t. m. v Gorici v gostilni »Pri Jelenu«. Vršil se je namreč ustanovni občni zbor čebelarskega društva za Goriško. Prišlo je na shod nad 60 čebelarjev od vseh strani naše deželice. Bili so zastopani Tolminci, Vipavci, Kraševci in Brici. Tudi goriška okolica je bila častno zastopana. Nadučitelj gospod Josip Rakovšček je otvoril ustanovni občni zbor z lepim nagovorom ter iskreno pozdravil zbrane čebelarje, pozdravil je nadalje odposlanca kranjskega osrednjega čebelarskega društva gosp. Avg. Bukovica, navzočega deželnege odbornika svétnika gosp. Fr. Dominco in ravnatelja gosp. Viljema Dominco. Nato se je takoj prešlo k volitvi. Predsednikom je bil soglasno izvoljen gospod Josip Rakovšček; blagajnikom in preds. namestnikom gosp. I. Podgornik, pristav kmetijske šole v Gorici; tajnikom Fr. Kašca, nadučitelj v Tolminu. V ostali odbor so bili izvoljeni gg.: Josip Vales, prožni mojster v Kanalu; J. Vodopivec, nadučitelj v Kamnjah; A. Reggi, želez. poduradnik v Dutovljah; I. Fonzari, veleposestnik v št. Mauru. Namestnikom sta izvoljena gg.: Mlekuž Anton, nadučitelj v Čepovanu; Uršič Ivan, posestnik v Iderskem. Po volitvi je odposlanec kranjskega čebelarskega društva gosp. Avg. Bukovic v daljšem govoru opisal velike koristi enotne organizacije čebelarjev, združenih v deželnem društvu, ter svetoval, naj se še na tem občnem zboru razpravlja glede ustanovitve podružnic. Določilo se je poverjenike, ki naj poročajo odboru, kje naj bi se ustanovile podružnice. Tudi deželni odbornik gospod svétnik Dominco je obljubil, da bo deželni odbor podpiral novoustanovljeno društvo. Bilo je na tem občnem zboru še mnogo važnega razpravljanja o raznih zadevah čebelarstva, a da ne vzamem našemu vrlemu »čebelarju« preveč prostora, prekinem za danes to poročilo. Vsem udeležencem shoda se je bralo veselje z obraza, in ločili smo se z največjim zadovoljstvom. Ti pa, mlado društvo, rasti in cveti v prospeh čebelarstva. Tajnik.

¹ Najprvo se učite teorije, sicer ostanete praktične skaze vse življenje! — Pis.

Sv. Peter pri Vašinjah. O Koroški se navadno ne sliši ničesar prijetnega in razveseljivega — o vojski in zopet le vojski. Kljub hudi politični nevihti ne pozabimo na svoje ljube čebelice, ker od njih se učimo vztrajnosti in treznosti. Na binkoštni ponedeljek se je ustanovila čebelarstva podružnica za Sv. Peter pri Vašinjah — v gostilni pri Zljetku pod Lisno. Za zabavo je skrbelo pevsko društvo „Lisna“. Gospod nadučitelj Fr. Rojina nam je v preprostih in lahko razumljivih besedah povedal marsikaj zanimivega, tako o namenu čebelarstva, o čebelarenju s premakljivim satjem s posebnim ozirom na Alberti-Žnideršičev panj, o čebelnih pasmah, kakor tudi o pomenu čebelarstva organizacije. Slušalci so z velikim zanimanjem sledili govorniku. In kakor bi bile tudi čebelice razumele dobrohotne besede, usipal se je roj za rojem. Tudi ženske, pozabivši na strah pred čebelami, so poslušale jako pazljivo izvajanja. Da pa shod tudi ovekovečimo, smo se dali vsi fotografirati pred starim koroškim čebelnjakom čebelarja Melišnika. Nato je bil izvoljen sledeči odbor: Alojzij Melišnik, krojač, Kanare, predsednik; Jožef Straus, p. d. Otič, St. Martin, blagajnik; Frančišek Hofmeister, p. d. Vašonk, št. Lorenc, tajnik; Jernej Kamnik, p. d. Berjenc, M. Djekše, preds. namestnik; Jurij Ruter, p. d. Morn, (župan), Zg. Sjele, odbornik. S petjem je bil ustanovni shod končan. Gosp. govorniku bodi tem potom izrečena najpriskrčnejša zahvala! P. M.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje: Opazujem že nekaj let, da prihajajo iz nekaterih panjev čisto črni trotje, kakor bi bili poparjeni. Gotovo je to kakšna trotja bolezen, dasi so čebele popolnoma zdrave. — L. G. na G.

Odgovor: Ni bolezen. Taki trotje so se izlegli iz zelo starega satja. Le natančno pogledajte robove prav starih trotovskih celic in videli boste, kako so debele. Radi tega zožijo ti robovi celični vhod, oziroma izhod, da se je čuditi, kako more izlesti debeli trot. Izleze pač, toda po strašanskem trudu. Pokrovček, ki je z njim pokrit, je kmalu pregrizen, ker ta je tenek, ali debeli in trdi robovi niso tako hitro odglodani. Noč in dan in dan in noč grize in grize, dokler se mu ne posreči izkobacati. Pa kakšen pride vun! Ves je črn, res kakor bi bil poparjen. To pa zato, ker se je neprenehoma obračal, stoinstokrat, pri tem si pa oddrgnil dlake, da se mu vidi le gola »koža«, črni hitin. Mnogo jih prej opeša, preden se jim posreči izmuzniti se iz zibelke, ki jim je postala grob. Take mrtvake iztrgajo potem čebele ter jih pomečejo iz panju. — Mlade čebele pa tudi iz starega satovja lahko izlezejo, ker stare morajo že prej odebelene robove celic odglodati, da morejo celice posnažiti in pitati ličinke, medtem ko prihajajo v trotovske celice lahko kljub odebelelim robovom; ne pride jim pa na um, kako bo zreli trot izlezel, dasiravno so po svoje tako čudovito modre. — Izreži torej prestaro trotovsko satje, da napravijo čebele nekoliko novega! Če si opazil kdaj črnega, golega trota v panju z mladim delom, vedi, da se je tja zaletel.

Udnina (3 K) in reklamacije naj se pošljajo upravnistvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojino, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Hinko Zirkelbach. Lastnik „Slovensko čebelarstvo“. Tiska „Katoliška Tiskarna“ v Ljubljani.

Listnica uredništva.

Gosp. Fr. R. pri Sv. L.: Naj se Vam ne zdi tako čudno, da nismo priobčili dotičnega poročila že v zadnji številki; uredništvo ga je prejelo šele 11. julija, pa je že tolikokrat prosilo za rok petega vsakega mesca. — Naj tudi drugi gg. dopisniki oprostite, da nismo mogli danes vsega priobčiti, »Čebelar« je namreč poln. Izostati je morala tudi »Moja stiskalnica«, torej bomo prešali vosek šele drugi mesec. — Gosp. J. J. v A.: Se vidimo v Pragi? To bi bilo lepo! — Zdravo!

Glavni odbor »Slovenskega čebelarkega društva« v Ljubljani ima v zalogi sledeče čebelarstvo orodje in potrebščine:

Pitalnik veliki	K —70	Dathejeva pipa	K 2'80
" mali	" —40	Matičnice	" —54
Špiritova svetilka	" —40	" drugačne	" —44
Topilnik za vosek, ki se rabi pri pritrjevanju umetnega satja	" 2'10	" okrogle za med satove	" —34
Cevka za pritrjevanje umetnega satja	" —40	Nož za odkrivanje medenih satov	" 1'10
Šilo za vrtnanje luknjic v okvirje	" —20	Vilice za " " " " " " " " " " " "	" 1'—
Kolesce za utiranje žice	" —74	Cedilo za med	" 1'25
" " " " (boljše)	" 1'25	" " " " " " " " " " " "	" 2'65
Žica za pritrjevanje umetn. satja, kolaček à	" —24	Strgulja za Žnideršičeve panje	" —75
Zapah za žrelo, velik	" —20	Čebelarke kape	" 1'70
" " " manjši	" —15	Lijak za čebele	" 1'80
		Matična rešetka, kvadr. meter à	" 5'70
		Žična mreža za okenca, kvadratni meter à	" 2'70

V društveni zalogi čebelarstvih potrebščin je umetno satje popolnoma poslo in ga tudi ne nameravamo več naročiti, ker je razpošiljanje z drugimi, navadno kovinskimi potrebščinami nemogoče in predrago. Naročajte umetne medstene pri tvrdkah, ki inserirajo v našem listu.

Kovinske potrebščine za en Žnideršičev panj:

6 palic iz pocinkane železne žice à 8 v	K —48	80 kvačic za razstoj	K —35
1 mreža iz pocink. žice za vrata	" —40	4 zapone za okenca, patent Strgar	" —16
2 mreži iz pocink. žice za okenci	" —44	4 tečaji za izletalnico	" —20
1 matična rešetka, prirezana	" —90	2 tečaja za vrata	" —26
1 " " " " boljše	" —95	2 vzmeti za okence	" —06
1 brušena	" —95	2 " " " " večji	" —08
2 nosilca za rešetko	" —24		
		Skupaj	K 4'52

Vse te potrebščine se dobe pri gosp. Ivanu Černiču v Ljubljani, Hrvaški trg 4, pri sv. Petra cerkvi.

**Izdelovalnica čebelarkega orodja
„Kranjsko tržno čebelarstvo“**

Peter Majdič

preje **baron Rothschild,**
Smrek, pošta Višnja gora
(Dolenjsko)

priporoča vsakovrstno čebelarstvo orodje lastnega izdelka, posebno panji vseh sistemov, vso pripravo za izdelovanje Alb. Žnideršičevih in drugih panjev, stiskalnice za umetno satovje, rokavice, avbe, kadilnice „Smoker“ in razne druge pipe za kajenje, točila za med, kakor tudi vse druge v to stroko spadajoče predmete, vse skrbnega in dovršenega dela, po prim. nizkih cenah, na debelo in drobno.

**Prodajalna v trgovini
„MERKUR“**

Peter Majdič, Celje
Graška cesta št. 12

kjer se dobi tudi vsakovrstno železninarsko blago, posebno za sezono: traverze, cement, poljedelski stroji, umetna gnojila itd.

Ustanovljeno 1852.

Krovec, stavbni, galant., okrasni klepar

Teodor Korn, Ljubljana

(prej Henrik Korn).

Telefon št. 229.

Brzjavi: Korn.

Zaloga angleškega in **eternitnega skrila**, pat. L. Hatschek. **Ruberoid**. Dvakrat zarezana in zapognjena opeka. Opravlja vsa krovna dela, kritja s strešno lepenko in lesnim cementom, stavbna, galanterijska in okrasna kleparska dela. Postavlja strelovode. Vpeljava vodovodov. Hišna in kuhinjska oprava. Postekljena posoda. 12-4

Krasne društvene etikete za društvene steklenice za med

so ravnokar izšle in se dobe v društveni zalogi čebelarkega orodja pri gosp. Ivanu Černiču, Ljubljana, Hrvatski trg št. 4.

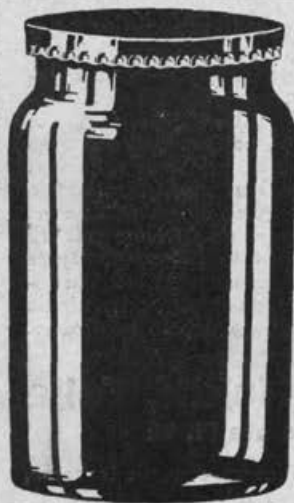
Cena 100 komadov 3 krone, 3 natisnjenim imenom 2 kroni več.

Manj kot 50 komadov se ne razpošilja.

Pri naročilih se ozirajte na oglase v tem listu.

Cenik

Žnideršičevih, ameriških in eksportnih panjev, potrebščin za izdelovanje panjev, trčalnic (točil), posod in steklenic za prodajo medu, umetnega satja in vsakovrstnega orodja za čebelarstvo razpošilja zastoj Kranjska čebelarska družba z om. z., Ilirska Bistrica.

Kozarci za med

po $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ in 1 kg.

Slovensko čebelarsko društvo v Ljubljani je odobrilo ter p. n. cenjenim čebelarjem toplo priporoča od C. Stözlzlovih sinov na Dunaju predloženi patentirani kozarec za med s Sigma-pokrovom, kakršnega kaže slika. Zalogo in prodajo je prevzel naš rojak in steklar

AVG. AGNOLA v Ljubljani

na Dunajski cesti. Orig. ceniki na razpolago.

Tu se dobe tudi steklenice za pitanje za Žnideršičeve panji.